

De Far Kingdomse Courant, 6e editie

Sinds het uitbreken van de pest is het onrustig in de Far Kingdoms. Het botert niet meer zo tussen het volk en de Adel.

Het volk verwijt de Adel te weinig te doen en zich uitsluitend verschansen in hun ivoren torens met hun decadente uitspattingen. De Adel op hun beurt verwijt het volk dat zij zich niet meer richten op hun taken: het verbouwen van gewassen en fruit, het bewerken van het land en de veeteelt. Om een en ander toch weer in goede banen te leiden hebben de enclave bestuurders gezamenlijk besloten om

de functie van Raadsheer/vrouw in het leven te roepen. Voor het gemak spreken we hier over een Raadsheer, doch deze kan zowel mannelijk als vrouwelijk zijn.

Deze Raadsheer zou geen Adellijke titel of militaire rang mogen hebben dit om de afstand tussen beide partijen, de Adel en het volk zo klein mogelijk te maken. De Raadsheer had als taak te bemiddelen tussen partijen onderling, het aanknopen van vriendschapsbanden met andere enclaves/volkeren/groeperingen/rassen etc.

Om toch de macht van een Raadsheer te beperken, hij beschikt immers vaak over ontzettend veel en soms als enige over cruciale informatie, werd zijn ambtstermijn beperkt tot 2 keerkringen hierna moest een duel de nieuwe Raadsheer aanwijzen. Indien de huidige Raadsheer dit won, dan werd zijn ambtstermijn nog een keer verlengt met een maximum van totaal 3 termijnen. Na de 3e en laatste termijn restte hem een gedwongen afscheid en werd een nieuwe Raadsheer gekozen. Indien er meerdere gegadigde waren, bepaalde een duel wie de nieuwe Raadsheer werd. Indien het volk niet tevreden was met het werk van de Raadsheer, dan bestond de mogelijkheid om door middel van een duel zijn plaats in te nemen.

Een Raadsheer kreeg bij zijn aanstelling, als mede de daarop volgende keerkring 25 kristal. Dit kristal diende hij te gebruiken voor de uitvoering van zijn taken en dus niet voor eigen gebruik, ook niet voor kost en inwoning e.d. Hij diende de gelden wijs te besteden. Tevens ontving hij een genezingsscroll, welke wel voor eigen gebruik gebruikt mocht worden, alsmede een bewijs van zijn functie.

Een Raadsheer had de privilege om op audiëntie te komen bij de plaatselijke heerser of dat deze nu van adel was of niet, ook een militaire rang speelde geen rol. Ook was werd hij, al dan niet verplicht, uitgenodigd bij Adellijke feesten en aangelegenheden. Ook bij rechtspraken was een Raadsheer aanwezig dit teneinde elke vorm van partijdigheid te vermijden. Hij zag er op toe dat alles eerlijk verliep en communiceerde de rechtspraak in eenvoudige bewoordingen terug naar het volk. Al met al beslist een niet te onderschatten functie, niet in gewicht

De Far Kingdomse Courant, 6e editie

als in belangrijkheid. Hij/zij vormde immers de (ontbrekende) schakel tussen de Adel/militairen en het volk en had de zware taak ervoor te zorgen voor wederzijds begrip en diende onlusten e.d. ten koste wat het kost te voorkomen. Doordat hij bij beide partijen kwam beschikte hij vaak over een enorme schat aan, vaak, (waardevolle)informatie. Het was maar al te gemakkelijk deze informatie te misbruiken echter dan zette hij wel het leven van elke Raadsheer op het spel, daarom was het een zaak van uiterste voorzichtig balanceren tussen de wensen en noden van het volk en die van de Adel/militairen. Het was vanzelfsprekend dat een Raadsheer onpartijdig was hij/zij mocht geen kant kiezen, maar moest van beide kanten kun standpunt, zowel de voors als tegens belichten, hoe pijnlijk deze soms ook konden zijn. Wat vaak de partijen zelf niet konden, soms uit schaamte, soms uit gezichtsverlies kon een Raadsheer juist wel ter sprake brengen. Juist uit hoofde van zijn functie. Daarom was vertrouwen hebben in een Raadsheer en zijn onpartijdigheid dan ook zo belangrijk. Ook bij het contact tussen groeperingen was een Raadsheer vaak diegene die onenigheid, handgemeen of gewapend conflict wist te voorkomen of in het ergste geval te beperken

De aanstelling van een Raadsheer werd in elke enclave met onmiddellijke ingang ingevoerd, en met wisselend succes. Waar de ene Raadsheer er in slaagde voor onderling begrip te kweken wachtte een andere een loodzware en moeizame taak. Vooral de Raadsheeren in P'elli 'n ore hadden het bijzonder moeilijk.

Gezien de geschiedenis die de Elfen en de Dwergen hadden had men besloten hier 2 Raadsheeren aan te stellen, een Dwerg en een Elf. Beide kregen het in eerste instantie al onmiddellijk met elkaar aan de stok, en dat terwijl de Oorlog na de moord op de Kondu's nog maar koud achter de rug was. Beide heren vonden één Raadsheer, namelijk zichzelf, meer dan voldoende en verwijtten de ander beslist niet capabel te zijn. De een kon onmogelijk de ander begrijpen zo vonden zij zelf. De Dwerg vond de Elvenraadsheer te hooghartig en stinken en de Elf vond de Dwergenraadsheer een ongelikte onbeschofte beer. Doch na diverse langdurige en heftige knokpartijen moesten beiden erkennen dat ze toch aan elkaar gewaagd waren. Een prille samenwerking was het gevolg.

In andere enclaves verliep de aanstelling van een Raadsheer gelukkig een stuk gemakkelijker al was er soms een duel voor nodig omdat er meerdere gegadigden waren.